
Uwarunkowania historyczno-środowiskowe

"Obora" to słowo, którym prawdopodobnie w języku starosłowiańskim i później - w staroczeskim, określano niewielkie kompleksy leśne oddzielone użytkami rolnymi.

W zamierchłej przeszłości mieszkańcy doliny Odry w położonym niopodal lesie "Obora" pozyskiwali drewno, polowali i chowali zmarłych. Do dziś zachowało się tutaj cmantarzysko ciepłopalne, datowane na okres od V do IX wieku naszej ery. Arboretum w swej udokumentowanej historii najpierw było własnością Piastów książąt raciborsko-opolskich, później Cystersów osiadłych w XII wieku w pobliskich Rudach Raciborskich. Po 1810r., czyli po kasacji zakonów w państwie pruskim, las stał się ponownie dobrem księcia raciborskiego, który w 1928 roku sprzedał Oborę miastu Racibórz.

Las Obora jest obiektem badań botanicznych już od 170 lat. Zachował swoje bogactwo przyrodnicze pomimo kilkudziesięcioletniego wykorzystania go do celów rekreacyjnych.

Roślinność Arboretum Bramy Morawskiej składa się przeważnie z roślin pospolitych na obszarze całego niżu, zawiera jednak szereg gatunków rzadkich w Polsce lub interesujących ze względów fitogeograficznych.

Zwarty kompleks leśny towarzyszący niegdyś obu brzegom Odry sięgał na południu po pogórze Sudetów Wschodnich i po Beskid Śląski. Niektóre z gatunków obszarów górskich i podgórskich ostały się do dzisiaj w leśnej części Arboretum jako pozostałość tych rozległych terenów leśnych.

Brzegi Odry zostały wykorzystane jako szlak migracji roślin przybywających przez Bramę Morawską z części Europy położonej bardziej na południe i południowy wschód.

Gatunki te to np.: klon polny (*Acer campestre*), zamokrzyca ryżowa (*Leersia oryzoides*), śnieżyczka przebiśnieg (*Galanthus nivalis*), cebulica dwulistna (*Scilla bifolia*), cieszynianka wiosenna (*Hacquetia epipactis*), czosnek zielonkawcy (*Allium oleraceum*) i zimowit jesienny (*Colchicum autumnale*).